

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując kryterium wyłącznie ilościowe dla dokonania oceny handlowego charakteru przechowywanego przez osoby prywatne tytoniu pochodzącego z innego państwa członkowskiego, stosując to kryterium w odniesieniu do pojedynczego pojazdu (a nie osoby), a w sposób ogólny w odniesieniu do ogółu wyrobów tytoniowych uniemożliwiając po prostu przywóz przez osoby prywatne wyrobów tytoniowych pochodzących z innego państwa członkowskiego, jeżeli ich ilość przekracza dwa kilogramy w przypadku pojedynczego pojazdu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r.⁽¹⁾, a w szczególności na mocy art. 8 i 9 tej dyrektywy oraz art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności, Komisja zarzuca pozwanej stosowanie kryterium wyłącznie ilościowego w celu ustalenia występowania wykroczenia, podczas gdy wartości wskazane w art. 9 ust. 2 ww. dyrektywy 92/12 (i w art. 32 ust. 3 dyrektywy 2008/118⁽²⁾) mają charakter wyłącznie orientacyjny i w żadnym razie nie mogą stanowić jedyne elementu uwzględnianego w celu ustalenia, czy tytoń jest rzeczywiście przechowywany dla celów handlowych lub na użytek własny osoby, która go przewozi.

Ponadto Komisja zauważa, że wartości 1 i 2 kg określone w art. 575 G i H ogólnego kodeksu podatkowego obowiązują wobec ogółu przechowywanych wyrobów tytoniowych (papierosów, tytoniu, cygar, etc.), podczas gdy wartości określone w dyrektywach mają charakter orientacyjny i kumulatywny, ustalony dla każdego rodzaju wyrobów tytoniowych.

Skarżąca podnosi również, że francuskie przepisy ustanawiają limity w odniesieniu do pojazdu a nie osoby, co powoduje po prostu kumulację przewożonych ilości w tym samym pojeździe niezależnie od liczby znajdujących się w nim osób.

W drugiej kolejności, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 34 TFUE w zakresie w jakim przepisy krajowe uniemożliwiają przywóz określonych ilości wyrobów tytoniowych do Francji z innego państwa członkowskiego, także jeśli są one przechowywane dla potrzeb własnych zainteresowanego. Przepisy te stanowią zatem „środki o równoważnym skutku z ograniczeniami ilościowymi w przywozie”, gdyż ich celem lub skutkiem jest mniej korzystne traktowanie produktów pochodzących z innych państw członkowskich.

Komisja odrzuca, w trzeciej kolejności, uzasadnienie przedstawione przez skarżącą dotyczące w szczególności braku harmonizacji systemów podatkowych na poziomie europejskim a

także konieczności zagwarantowania celu obejmującego ochronę zdrowia publicznego poprzez wzmocnienie walki z nadużywaniem tytoniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 16 maja 2011 r. — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sprawa C-227/11)

(2011/C 226/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy aktywne analizatory sieci [typu J6801B] należy zaklasyfikować do pozycji 9030 40 czy do pozycji 9031 80?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 129/2005⁽¹⁾ z dnia 20 stycznia 2005 r. [...] jest nieważne w zakresie, w jakim Komisja błędnie umieściła wspomniane w pkt 3 i 4 analizatory sieci pod pozycją 9031 80 39 zamiast pod pozycją 9030 40?

⁽¹⁾ Rozporządzenie dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 955/98 (Dz.U. L 25, s. 37)

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-237/11)

(2011/C 226/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności uchwały Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie terminów posiedzeń Parlamentu na rok 2012;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca podnosi na poparcie skargi jeden zarzut, oparty po pierwsze na naruszeniu protokołu nr 6 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TUE i TFUE, oraz protokołu nr 3 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TEWEA, a po drugie na niezgodności z wyrokiem Trybunału z dnia 1 października 1997 r. w sprawie C-345/95 Francja przeciwko Parlamentowi, Rec. s. I-5235.

Zdaniem rządu francuskiego Parlament Europejski, przewidując ograniczenie dwóch z dwunastu posiedzeń plenarnych, które mają odbywać się corocznie w Strasburgu, z 4 do 2 dni i przeprowadzenie ich w 2012 r. w tym samym tygodniu w październiku, usiłuje obejść zasadę, zgodnie z którą dwanaście posiedzeń plenarnych, w tym, posiedzenie budżetowe, ma miejsce w Strasburgu. Zaskarżona uchwała prowadzi w rzeczywistości do zniesienia jednego z dwunastu posiedzeń plenarnych, jakie winny mieć co roku miejsce w Strasburgu. Jej jedynym celem jest więc ograniczenie czasu przebywania posłów do Parlamentu Europejskiego w miejscu jego siedziby, bez uzasadnienia wynikającego z wewnętrznej organizacji pracy tej instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-238/11)

(2011/C 226/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności debaty Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2011 r. dotyczącej kalendarza okresu sesji Parlamentu w 2013 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, oparty po pierwsze, na naruszeniu protokołu nr 6 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do TUE i TFUE oraz protokołu nr 3 w sprawie ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej, załączonego do traktatu EWEA, oraz po drugie, na niezastosowaniu się do wyroku Trybunału z dnia 1 października 1997 r. w sprawie C-345/95 Francja przeciwko Parlamentowi, Rec. s. I-5235).

Według rządu francuskiego, w związku z tym, że Parlament Europejski przewidział, że dwa z dwunastu okresów comiesięcznych sesji plenarnych, jakie powinny każdego roku odbywać się w Strasburgu zostaną ograniczone z 4 do 2 dni i odbędą się w 2013 r. w tym samym tygodniu w październiku, Parlament próbował obejść zasadę, zgodnie z którą dwanaście okresów comiesięcznych sesji plenarnych, w tym sesja budżetowa, powinny odbywać się w Strasburgu. Zaskarżona debata prowadzi w rzeczywistości do usunięcia jednego z dwunastu okresów comiesięcznych sesji plenarnych, jakie powinny każdego roku odbywać się w Strasburgu. Tym samym, jej jedynym celem było ograniczenie obecności europejskich deputowanych w siedzibie Parlamentu Europejskiego nieuzasadnione wymogiem wewnętrznej organizacji prac tej instytucji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 marca 2011 r. w sprawie T-110/07 Siemens AG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 19 maja 2011 r. przez Siemens AG

(Sprawa C-239/11 P)

(2011/C 226/26)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Siemens AG (przedstawiciele: adwokaci I. Brinker, C. Steinle i M. Hörster)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- 1) uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 3 marca 2011 w sprawie T-110/07 w zakresie, w jakim jest on niekorzystny dla wnoszącego odwołanie;
- 2) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. (COMP/F/38.899 — Rozdzielnicze z izolacją gazową) w dotyczącej go części;

pośilkowo: uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na niego w tej decyzji;

- 3) pośilkowo względem pkt 2: odesłanie sprawy do Sądu do jej ponownego rozpoznania zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;